

LO CRIT D'ESPANYA

SETMANARI CARLISTA ILUSTRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

En BARCELONA: trimestre 4 pesetas
 FORA: idem, 4'25

ULTRAMAR Y EXTRANJER

Trimestre, 3'50 pesetas

Número corrent: 5 centims.

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA

RONDA DE LA UNIVERSITAT N.º 14

APARTAT DE CORREUS 167

Teléfono núm. 4150

Numero atrassat: 10 centims.

EXECUTORIAS POLITICAS

—Tú ets tussut ab 'l papá
 y creume no ho lograrás.
 —Ara no 'm retxassarà;
 ja sabs que 'n Durán y Bás
 m' es padrí de confirmá.

CLÀ Y CATALÀ

Fá molt temps que vením observant lo mohiment obrer en nostre Principat. La lluyta entre 'l capital y 'l treball está, per desgracia, francament declarada, y á mida que s' allunyin las distancias entre industrials y operaris, majors serán los resentiments, més sangrents los agravis y de més difícil solució, per tant, lo problema planteijat.

Nosaltres, al contemplar ab pena la lluyta, 'ns hem preguntat sempre ¿quí té rahó? E igual pregunta 's fan tots aquells que imparcialment poden estudiar l' assumpto, per no ocupar lo lloch del obrer, que 's creu ab dret á més jornal ó á menos horas de treball, ó lo del fabricant, que pensant obrar bé retxassa abduas pretensions.

Una cosa 'ns ha cridat sobre tot l' atenció: la política de balanci que en qüestió tan important ve fent la premsa, salvo excepcions contadas, procurant sols relatar los fets sens donar la rahó ni negarla á n' els elements en pugna.

¿Será perque no sab quí la té, si l' amo ó l' obrer?

¿O que tem inclinarse á uns ó altres y correr lo perill d' enemistarse ab lo poderós ó ab las masses jornaleras?

¿O potser obeheix tal conducta á miras materials y á falta d' independència?

No creyém tal, ans nos incliném á suposar que 'ls periódichs que aqueixa política fan, comprenen, com tots compreném, que ni tota la culpa es dels uns ni la rahó tota está ab los altres. Millor dit, que están en que aquélla va á mitjas.

Efectivament, en principi es aixís.

Se queixa ab sobras de rahó 'l jornalero de que á pesar de treballar llarch número d' horas no reuneix al fi de la setmana elements suficients pera alimentar y educar la familia, y molt menos pera atendre á desgracias imprevistas, tals com enfermetats, faltas de treball, etc.

Y no falta tampoch aquélla al fabricant que veu que á pesar de donar jornal mesquí á sos operaris y ferlos treballar com á negres, no pot competir ab los industrials estrangers y veu omplirse 'ls magatzems sens poder donar surtida als artefactes qu'abans eran de venda segura.

Atesas tals consideracions, no hi há qu' extranyar la vacilació en l' inmensa majoria del públich.

Mes últimament á Manresa han tingut lloch successos de tal naturalesa, que créyam donarían per un moment la rahó á la massa dels obrers que s' han declarat en *huelga*. Però no ha succehit aixís.

Ni una sola veu de protesta s' ha donat per part de la premsa, que podríam anomenar sensata, pera fixar l' atenció del públich en un punt que á nostre entendre es de gran importancia.

¿Es cert que abans de las *huelgas* del 1.er de maig se varen firmar per varios fabricants de Manresa, Puig-

reig, Sallent, Berga, etc., unas bases, que al veurer lo perill conjurat s' han negat á acceptar?

Si aixís fos, lo pacte aquell sería 'l pacte de la pó y no 'l que deu existir entre poders oposats, que mútuament han de respectarse per convicció y no per temor.

Se 'ns dirá que ab lo nou arreglo 'ls fabricants no s' hi poden salvar.

Concedit que aixís sía. En tal cas, de sobras saben sumar y restar, y no 'l debían suscríurer, mes l' acceptarlo ab lo propòsit de rómprer pochs días després, es jugar ab refinada malicia.

Fem un altre hipòtesis.

Los fabricants creyan salvar los seus interessos; però veuen que desde allavors saldan setmanalment ab cinch cents, mil ó dos mil duros de pérdua.... Alto aquí. Las *pérduas* de la industria y del comer solen ésser relatives, puig es ben sabut que moltes vegadas se 'n diu perdre al deixar de guanyar, y si deixa un fabricant de guanyar cinch cents duros en una setmana, es molt possible que n' hi quedin altres cinch cents de benefici, en qual cas no per ésser més curta la ganancia deu desaténdrer la vida dels seus operaris, exigintlos un treball superior á las sevas forsas.

Y si efectivament salda ab *déficit*, busqui en altre part lo remey, però no falti jamay á un compromís solemne que ha contret ab sers que tenen la desventaja inmensa d' ésser pobres y de no poder, per tant, afrontar una crisis com los industrials.

Lo mal d' aquestos assumptos es que 'ls obrers son moltes vegadas juguet d' individuos que 'ls fan servir de medi pera realisar fins particulars, de baixa política quasi sempre, y algunas vegadas pera inculcarlos teorías que lluny de conduhirlos al remey, los portarian á la deshonra y al crim.

A aquestos deuria dirigirse sempre l' autoritat pera inutilisar sa propaganda; però jamay comprométrer la vida d' indefensos obrers, d' infelissas donas y d' innocentas criaturas, que pot ser han acudit al punt de la gresca per curiositat y que si cridan es quasi sempre perque tenen fam, y contra aquest argument no hi há dilatorias ni apelacions.

Nos ha apenat moltíssim al véurer que á Manresa gemegan alguns infelissos á conseqüencia dels últims successos, y major ha estat nostra pena al considerar que no s' ha seguit l' exemple que en nostra ciutat doná 'l capitá general senyor Blanco, conjurant ab gran tacto un perill que podia ésser de conseqüencias incalculables.

No farém may la defensa del obrer que hasta tenint rahó ataquí las vidas ó las propietats; però sí creyém qu' está en son dret al exclamarse quant se l' enganya.

Tots los nascuts tením dret á la vida. No 's negui, donchs, aquesta al infelís obrer.

Imaginis l' industrial que 's troba en lo lloch del jornalero, y sabrá ferse cárrech dels clamors d' aquest.

Pensi l' obrer que sens lo capital acumulat no foren possibles los grans centros industrials que donan lo pa á mils familias, y no demanará may res més que lo just.

Y uns y altres busquin lo remey allí hont existeix: en un govern verament protectionista, que imitant la conducta d' Inglaterra, atengui primer los interessos del seu país que 'ls del vehí; neguin sas simpatias y apoyo á tot aquell que sigui partidari de tractats de comer que acabarán per matar l' industria espanyola;

ampárinse, defensin y treballin per l' establiment de l' únich govern que 'ns pot proporcionar la verdadera armonía entre treballadors y fabricants, permetent á aquestos exercir ab més desahogo qu' avuy la seva industria y á aquells guanyar un salari proporcionat á las sevas necessitats.

Lo que sigui separarse de tals camins, es desconéixer lo que á tots convé y buscar per medis violents un remey que sols per vías molts distintas se pot lograr.

Y exposadas quedan, ab franquesa catalana, nostras opinions respecte á la qüestió obrera en general y á la de Manresa en particular.

DESDE MANRESA

16 de Juliol.

Trista missió la del cronista, gacetiller ó *reporter*, dígalí com vulgui.

Allí ahont hi há soroll, malestar y próxim perill, allí es lo seu puesto.

Fá com lo bon artiller. Sempre ferm al peu del canó (1). Dit sia ab modestia apart.

Tal es la causa perque un servidor de vostés se troba en aquesta histórica ciutat.

Y no extranyinque me explique d' aquesta manera.

Ahir me deya un amich:

—Vosté no ve may á Manresa que no hi hagi soroll. Un día per lo Marqués de Cerralbo, l' altre per l' inauguració del teatro del Círcul y ara per l' *huelga*; però may á tall de *turista*.

—Un altre día será—vaig respondrer jo.

Peró per de prompte, si vinch com á periodista *per se*, faig los posibles, *per accidens*, de donarme fums de *turista*.

Peró parlém de la *huelga*.

A pesar de las noticias que circularen de que s' havían cremat tres ó quatre fabricas y de que la sanch havia tenyit los rius Llobregat y Cardoner, Manresa continúa en lo mateix lloch, disfrutant d' una tranquil·litat relativa.

Es probable que la lluyta enconada que sostenen fabricants y treballadors no s' arreglará sense que hi hagi que lamentar alguna cosa desagradable, perque 'ls ánimos están exaltats y en certs círculs hi há una atmósfera que envenena.

Los fabricants están resoltos á sostenir lo seu punt y los obrers las sevas aspiracions. ¿Quí guanyará? Si la corda 's trenca sempre per la part més débil, es de presumir que 'ls que viuhén del treball pagarán los plats trencats per lo socialisme.

Pot ser al veurers próxims á la miseria donguen algun pas que pot costar car á aquesta ciutat y á ells mateixos; però la solució será terrible de totas maneres.

Hi há aquí uns 4.000 obrers. Si la qüestió no s' arregla, quedarán al carrer, perque 'm consta que 'ls fabricants están resoltos á suspendrer indefinidament los seus treballs.

¿Y després?

¡Ah! Després será lo pitjor.

Per de prompte puch dir y assegurar que hi há á Manresa alguns centenars de subjectes sospitosos á qui ningú coneix y que sembla volen aprofitarse de

las circunstancias pera fer alguna de las sevas comprometent á la classe obrera.

Además, s' ha de tenir en compte que 'ls capitans de la colla son personas molt conegudas per los seus ideals revolucionaris, y aquestos, es clar, tirarán l' aygua al seu molí.

No vull ficarme en si los obrers tenen ó no rahó, en si 's queixan ab justicia ó per vici.

Lo públich respecte d' aixó ja sab á qué aténirse. Però sí vull fer constar que lo ralet que han pagat per estar associats y pera ser socorreguts més tart en casos com avuy crítichs, no 'ls ha aprofitat gens ni mica.

O si no, després de tantas setmanas de vaga, ¿qué han cobrat los obrers? Si en los moments de perill quedan abandonats ¿per qué serveixen los seus *salvadors*?

Per are no 'ls han atipat d' altra cosa més que de discursos encesos y *peroratas* vermellas.

Y lo que ells necessitan es precisament pa y treball. Tot lo demés es explotarlos.

EQUIS.

LOS MINISTRES NOUS

Pera tractar á certas personas es menester conéixerlas.

Aixís es que será del cas tinguen coneixement vostés dels prohoms del partit conservador que s' han encaramat en lo poder.

No perque tinguen precisió de tractarlos; però podria molt bé succehir que com un servidor de vostés hagués en de sentarse en lo banch dels acusats, per escriurer ab massa *calor*, ó bé per votar ab massa *sinceritat* ó per mil altres motius.

Comensém pel cap de colla.

CÁNOVAS.

Es lo més desconegut dels ministres. ¡Sembla extrany!

Y no ho es.

Era enemich del sufragi universal, y l' accepta.

Era enemich dels periodistas, y are 'ls busca.

Era enemich del militarisme, y avuy deu á Martínez Campos lo ser poder.

Era *reaccionari*, y are ni 'n Pidal vol ser ministre.

Era enemich de las apostasías, y avuy las premia ab dos carteras.

Tenen la paraula Beranger y 'l Duch de Tetuán.

¿Quí pot dir després de tants cambis que coneix á 'n Cánovas del Castell?

COS-GAYON.

Es un demagogo canovista per equivocació.

Va néixer pera incendiar y fer barricadas, y fou advocat de Isabel II. No pot enrahonar sense enfadarse, ni discutir sense exaltarse.

Saben los seus correligionaris que no cumplirá res de lo que ha promés en los últims discursos financiers.

Peró per aixó mateix li han donat la cartera.

ISASA.

S' estrena.

Se desconeix per complet.

Diuhen que com advocat val.

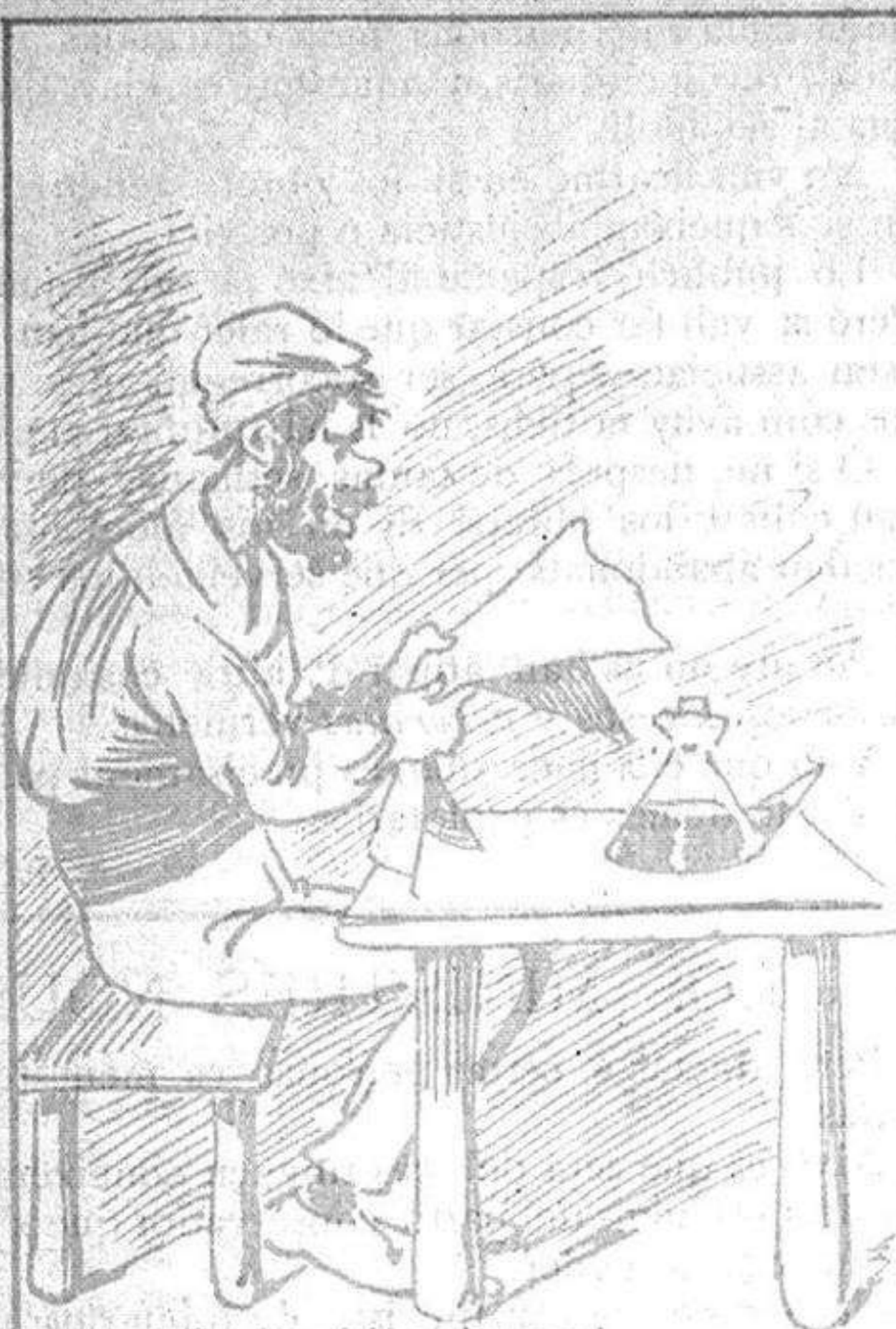
Peró per ministre de Foment no hi enten.

BERANGER..

Fou ministre ab Zorrilla.

Després més tart ab Sagasta.

(1) *Date tono, Mariquita.*—N. de la R.

Es demá l' aniversari de la toma d' Igualada per 'ls carlins; famosa diada! No hi há més... tindrè d' anarhi.

No es lliberal ni ho abona qui en aquets moments no deixa sense exhalar una queixa, sogres, pares, fills y dona.

—Los héroes inmoltats per 'ls carlins, hont son sabéu?
—L' arbre mes gros que veureu los té en son peu enterrats.

Rumiare un discurs, de pas, necrológich laudatori, qu' estich cert que l' auditori quedarà ab un pam de nás.

—Varen fer quintars de proesas per la causa la mes noble; dignas en tot d' aquest poble de gegants y... gegantesas!!

—Per 'ls carlins qu' aqui jeuhen os dem las gracias.
—Qué diéu?
—son carlistas?
—Y á cap préu os pagarem lo que os deuen.

Ja no paro hasta la Manxa ¡lo alabarlos!... ¡Quina planxa!!

Y are ho es ab en Cánovas.
 Y ¡visca la conseqüencial!
 Fou radical.
 Luego fusionista.
 Mitj romerista.
 Y are conservador.
 Demá no ho sabém.
 Tot..... per patriotisme.
 Homens com Beranger no 's deuen á un partit.
 Se deuen á tots los que fassin ministres.
 Comentari d' un periódich lliberal:
 «¿Per qué no lo havia de ser ab lo senyor Marqués de Cerralbo ó ab lo company Iglesias?»
 Ab lo primer no.
 Perque rebría una puntada de peu.
 Unica recompensa que mereix un home aixís.

FABIÉ.

Diu que no ha parat de riurer desde que jurá 'l càrrech de ministre. Se compren. Lo jefe dels conservadors lo creu adulterat per l' estudi; però Martínez Campos lo considera un sabi, y adulterat y tot s' ha fet ministre.

Hegel y Benjamín Constans están de enhorabona, perque encara que Fabié ha triunfat, no com erudit, sino com home capás de sufrir ab paciencia durant 5 anys tots los discursos del general de las corazonadas, la veritat es que triunfa.

Las que están de pésam son las provincias d' Ultramar.

Necesitavan un metje famós, y se las encomanan á un Dulcamara que ja no 's recorda ni del temps en que tenia específichs.

VILLAVERDE.

Fou radical. ¿Qui l' ha oblidat?
 Fou governador de Madrid. ¿A qui no li dol?
 En cap sorteix de la lotería canovista se queda sense lot.

Quan no agafa lo primer premi, li toca per lo menos una aproximació.

Es actiu, bulliciós, inquiet, batallador. Si 'l deixan, no va á quedar jutje ab birret ni capellá ab sotana.

LO DUCH DE TETUÁN.

La vigilia ans de ser nombrat ministre declará en lo Senat que seguía dintre 'l partit lliberal.

Alguns li diuhen ambiciós. Y no ho es.
 S' ha posat una sola vegada las botas.
 Veritat es que no se las ha tretas més.

LO GENERAL AZCÁRRAGA.

Com á militar s' ha fet estimar sempre.
 Es un home de bé.

Creyém que s' empenedirá d' haver arribat á ministre.

SILVELA.

Es molt conegut per haver estat ministre de *sentit jurtdich* en Gracia y Justicia.

Are ho vol ésser de la *sinceritat electoral*.
 Veurém si ho farà millor que 'n Romero Robledo.

CRIDORIAS

El Nuevo Busilis confesa ab tota franquesa qu' es més nombrosa la juventut carlista que la republicana.

Si ho haguésem dit nosaltres, molts hagneran fet com ab las procedencias de Valencia: ho hagneran posat en cuarentena.

Tot cor lleal y franch, quant encara no ha arribat al mitj del gran combat de la vida, segueix lo camí per hont lo guía la conciencia y fá tot lo que creu noble y honrat. Per aixó sempre será més gran lo número de joves defensors del R. lligítim que de cap dels partits que estant fent ó desitjan fer la *felicitat* d' Espanya.

·*·

¿Saben totas aquellas pitadas y demás excesos que anunciavan los lliberals avansats? Donchs tot s' ha tornat aygua poll.

Los conservadors están fent lo seu agost, antes del mes ídem, ab tota la tranquilitat del mon, sense que ningú 'ls diga: ¡Eh! ¡largos d' aquí qu' hi feu nosa!

·*·

Los dos assumptos d' aquests díes son: la solució que tindrà l' enredo de l' Alcaldía, y descubrir hont té amagat lo talent lo senyor Fabié, ex-corresponsal del *Diario de Barcelona* y ex-farmacéutich.

¡Ah, y un altre! Saber qui es més ben educat y oportú: 'n Martín Gali ó 'n Fernández Luján.

·*·

¡En Pidal! ¿Saben aquell Pidal qu' era l' ánima del partit conservador? Donchs ja no es ni ánima, ni conservador, ni *pidal*, ni res; perque si fos *pidal*, á lo menos haguera *pidolat* una miserable cartera de ministre; ¿No 'ls sembla?

Segur que en son quarto solitari haurá recitat, parodiand alló del Tenorio:

Yo que en todo me metí;
 yo que á curas denuncié
 y en todas partes dejé
 memoria amarga de mí.....

·*·

Una mostra d' educació lliberal, que 'ns proporciona la *Barcelona Cómica* en son últim número, ferida en son *amor propi* per lo que l' hi deyam nosaltres fá vuyt díes:

«En *papelucho* carcunda
 (y ahora sé ya en qué se funda
 para apellidarse *El Grito*)
 intenta darme una tunda
 un..... cabeza de chorlito.

¡Todos son de igual ralea!
 Como no grita, que ladra,
 y á más de ladrar cocea.....
 ¿qué de extraño que me vea
 con su estocada de cuadra?

No me duelo de mi herida;
 aunque esta herida es atroz,
 tendré la calma debida.....
 ¿quién no recibió en la vida
 alguna vez una coz?

Duéleme sólo el decir
 que esta liza, aunque me anime,
 no la podré yo seguir,
 porque yo no sé esgrimir
 las armas que P. O. esgrime.

Si es que quieres tus bravuras
 medir con el valor mío,
 despójate de *armaduras*,
 quitate las herraduras,
 y así..... tampoco me fio.

Mas como yo sé quién eres,
 doy por concluso el sumario

y que riña más no esperes:
gruñe, pues, cuanto quisieres,
chupavelas literario.»

¡Home! gracias á Deu que 'ns dius de quin mal hem de morir.

Ja sabem lo que son las *tundas* ofertas als *carcundas* per la *Barcelona Cómica*, á qui molt bé ha dit un periódich que fá olor á mort y deu ésser respectada.

·*·

La *Barcelona*..... *morta* s' enfada ab los carlins perque no hem protestat per l' aparició d' un periódich de formas tan ó més pornográficas é indecents que ella.....

—Peró escolta infelís: ¿no comprens que contra certas entitats lo millor es lo silenci y á voltas lo despreci?

Perque lo que tú fas ab tan cridar contra aqueix paper pornográfich, es dir als teus lectors: «compreulo», de lo que 'ns guardarem molt bé nosaltres.

·*·

Y consti, *Barcelona sosa*, que si de tú parlém, es perque ets un ser tan insuls é inofensiu, que qui 't compri una vegada no 't comprará duas, si es que té ganas de llegir cosa amena é instructiva.

Y hasta otra, don *Infundio*.

S' ha publicat lo número 15 de la importantíssima ilustració militar *El Estandarte Real*, ab lo següent sumari:

TEXT.—Don Carlos al General Cevallos.—Don Manuel María Echarri, por *Francisco M. Melgar*.—Estudios militares: Las operaciones del Carrascal. I. Objetivos. Número y clase de los ejércitos liberal y carlista. II. Pormenor de las operaciones en los días 31 de Enero y 1 y 2 de Febrero. III. Operaciones del día 3, por *Antonio Brea*, El General Simón. Episodio de la tercera guerra civil, por *E.*—Las dos Majestades, por *X.*—Catálogo de los trofeos de guerra depositados en el salón de Banderas del Palacio Loredán.—Nuestros grabados.—Libros recibidos.

GRABATS.—Ejército carlista de Cataluña: Gasta dor del Batallón de Zuavos, composición y dibujo de *Pelegrín Talarn* (gran lámina suelta).—Don Manuel María Echarri—General carlista D. Ramón Argonz, dibujos los dos de *Paciano Ross*.—Croquis de las operaciones del Carrascal.—Casa alojamiento de Don Carlos durante el sitio de Bilbao en 1874.—Trofeo glorioso. Regalo de D. José Muntadas al excelentísimo Sr. Marqués de Cerralbo. Los dos últimos dibujos á la pluma, por *Urgellés*.—Cinco viñetas ilustrativas del episodio «El General Simón», por *Pellicer Montseny*.

Recomaném una vegada aqueixa magnífica publicació á nostres amichs.

Se suscriu en aquesta Administració.—L' any, 7'50 pessetas; sis mesos, 4 pessetas, podent adquirir des lo número 1.

A aquells que ho demanin, se 'ls enviará un número de regalo.

·*·

Hem rebut la vissita dels nous periódichs *La Cruzada*, de Zamora, y *La Semana de Igualada*, á qual saludo corresponém de cor, deixant establert lo cambi.

Un y altre son de condicions materials excelents, y defensarán las bonas ideas.

·*·

La Voz Manresana y *La Comarca Leal*, de Vich, han introduhit notables milloras, que fan més y més agradable la lectura de aqueixos valents setmanaris carlistas.

·*·

El Centro, periódich carlista dels de més circulació y que s' ha fet acreedor pe 'ls esforços dels seus redactors al carinyo no sol dels carlistas valencians sino dels de tota Espanya, acaba de donar un gran pas en lo camí de propaganda, puig ha comensat la publicació de grans láminas cromolitografiadas, estil *Mottin*, tenint, sens dupte, en compta que á nostres enemichs los debém combatir ab sas propias armas.

Los preus de suscripció segueixen baratos, y cada número val sols 10 céntims.

De cor felicitem á n' els propietari, director y redactors de *El Centro*, per las milloras introduhidas en son setmanari, com també pe 'l magnífich autógrafo qu' acaban de mereixer de Don Carlos.

Ab lo que no estém conformes, es ab certas apreciaciones políticas que serán recullidas per nostre Director en lo pròxim número de *El Estandarte Real*, que veurá la llum dintre 6 ó 8 días.

·*·

En Tarragona s' están fent treballs de molta importancia pera la constitució d' un Círcul Carlista, y gracias al bon cel y esforços de nostres amichs d' aquella important ciutat, dintre poch se realisarà succés tan agradable pera 'ls carlistas tots.

·*·

Lo diumenge día 6 d' aquest mes, lo professor de primera ensenyansa de Martorell, don Enrich Santeularia y Miralles doná, en lo lloch de la Societat Barcelonesa d' Amichs de la Instrucció, una conferencia sobre l' aparato astronómich de sa propia invenció.

Molt sentírem no poguer utilizar, per nostras ocupacions, la invitació que ab tanta amabilitat nos va remetre dit senyor.

No obstant, hem sabut per personas inteligents que la máquina es de lo millor que s' ha inventat fins ara en aquest género, puig mostra ab tanta exactitut y acert los mohiments astronómichs, que 'l que s' hi fixa veu que alló es lo real y que no pot ser de cap més manera.

La presidencia estava composta per lo M. I. Sr. President de la Societat, lo delegat del Excelentíssim é ilustríssim Sr. Bisbe, D. Santiago Mundi, académich y catedrátich d' aquesta Universitat, lo president de la Real Academia de Ciencias, etc., etc.; formanhi un públich numerós y competent que doná l' enhorabona al inventor.

Com li doném també nosaltres desde aquesta Redacció, desitjant que 'ls seus estudis li dongan llores y profit, que val més que 'ls llores.

CONSECUENCIAS

—¡Son uns pillos! no m' arredras,
no han manat, cinch anys en balde.
Pero... que 'm fassin arcalde,
que m' en duré hasta las pedras!

ANUNCIOS

Fábrica de cotillas de varias classes

HILLAS DE DUAT

ENVIO A PROVINCIAS

Archs. 4, tenda y Sagristans, 5, 3.ª BARCELONA

VERDADER Y MAGNÍFICO

REGALO

a n' els subscriptors de

LO CRIT D' ESPANYA

d' un gran grabat del Sagrat Cor de Jesús, per 2 pessetas, acompanyant l' adjunt cupó fins al 31 d' Agost.

Val hasta 31 d' Agost.	ESTAMPERIA de Ntra. Sra. de la Mercé
2 pessetas exemplar.	CUPÓ PRIMA
	Val per exemplars
	Archs, 7, Tenda.—BARCELONA

Per 3 pessetas se remet certificat.

Dirigir los pedidos á D. Mariano de la C. Codina, Archs, 7, tenda. BARCELONA

GENEROS DE PUNT

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boqueria, 3. BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA

ENQUADERNACIONES

en un dia luxosas y senzillas en lo taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella. BARCELONA

EL Estandarte Real

Ilustració

MILITAR CARLISTA

Ptas. 7'50 l' any

SE SUSCRIO

en

ESTA ADMINISTRACIO

ESTAMPERIA

de NTRA SRA. DE LA MERCÉ de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.

FÁBRICA DE MARCHS

Oleografias, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sorpresas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

Tancat los días de festa.—ARCHS, 7; BOTIGA